

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ
ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

ALICE HEMMING NICOLA SLATER

«Τι υπέροχη εποχή!
Είμαι ξαπλωμένος εδώ, έξω από τη φωλιά μου, με την κοιλιά μου
γεμάτη φουντούκια και τις ακτίνες του ήλιου να διαπερνούν
τη φυλλωσιά του δέντρου μου.
Τι υπέροχα χρώματα!

Κόκκινο, κίτρινο, πορτοκαλί...
Κόκκινο, κίτρινο, πορτοκαλί...

Κόκκινο, κίτρινο...

Μια στιγμή!

Ένα από τα φύλλα μου...

...Λείπει!
Πού είναι;

Δεν είναι εδώ...

Ούτε κάτω από εδώ...

Πουλί!»

Τι τρέχει;

«ΚΑΠΟΙΟΣ
ΕΚΛΕΨΕ ΤΟ
ΦΥΛΟ ΜΟΥ!»

«Το φύλλο σου;»

«Ναι. Μου ΛΕΙΠΕΙ ένα φύλλο
από το δέντρο μου.
Έμοιαζε με εκείνο εκεί
που έχει ο ποντικός».

«Δεν είναι το δικό σου
φύλλο αυτό, Σκίουρε».

«Και πώς είσαι σίγουρος ότι δεν είναι;
Ποντικέ! Ποντικέ!
Εσύ έκλεψες το φύλλο μου;»

«Όχι.
Αυτό είναι το
βαρκάκι μου».

«Το βλέπεις, Σκίουρε;
Είναι απόλυτα φυσιολογικό
να χάνεις ένα δυο φύλλα τέτοια
εποχή... Εντάξει;»

«Εντάξει, ευχαριστώ,
Πουλί. Τα λέμε αύριο».

Το επόμενο πρωί...

«Οχι, όχι!
Αυτό δεν είναι καθόλου καλό.

Πουλί!»

Τι έγινε πάλι;

«ΜΟΥ ΕΚΛΕΨΑΝ
ΚΙ ΑΛΛΑ ΦΥΛΛΑ!
Συγγνώμη, Τρυποκάρυδε!
Μήπως είναι τα φύλλα μου αυτά;»

Όχι, είναι
Τα μα

Όχι, είναι τα δικά μου φύλλα, Σκιουρε.
Τα μάζεψα μόνος μου ένα ένα.

Κανείς δεν παίρνει
τα φύλλα σου,
Σκίουρε.

Το ίδιο συνέβη
και πέρσι.
Θυμάσαι;

Μπορεί.

Πήγαινε καλύτερα
στη φωλιά σου και
προσπάθησε να
χαλαρώσεις.

Εντάξει. Ευχαριστώ,
Πουλί.

«Να προσπαθήσω να χαλαρώσω...»

ΕΙΣΠΝΟΉ... ΕΚΠΝΟΉ...

να χαλαρώσω...»

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Το επόμενο πρωί...

ΕΓΙΝΕ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ!

Πουλί!

ΠΟΥΛΙ!

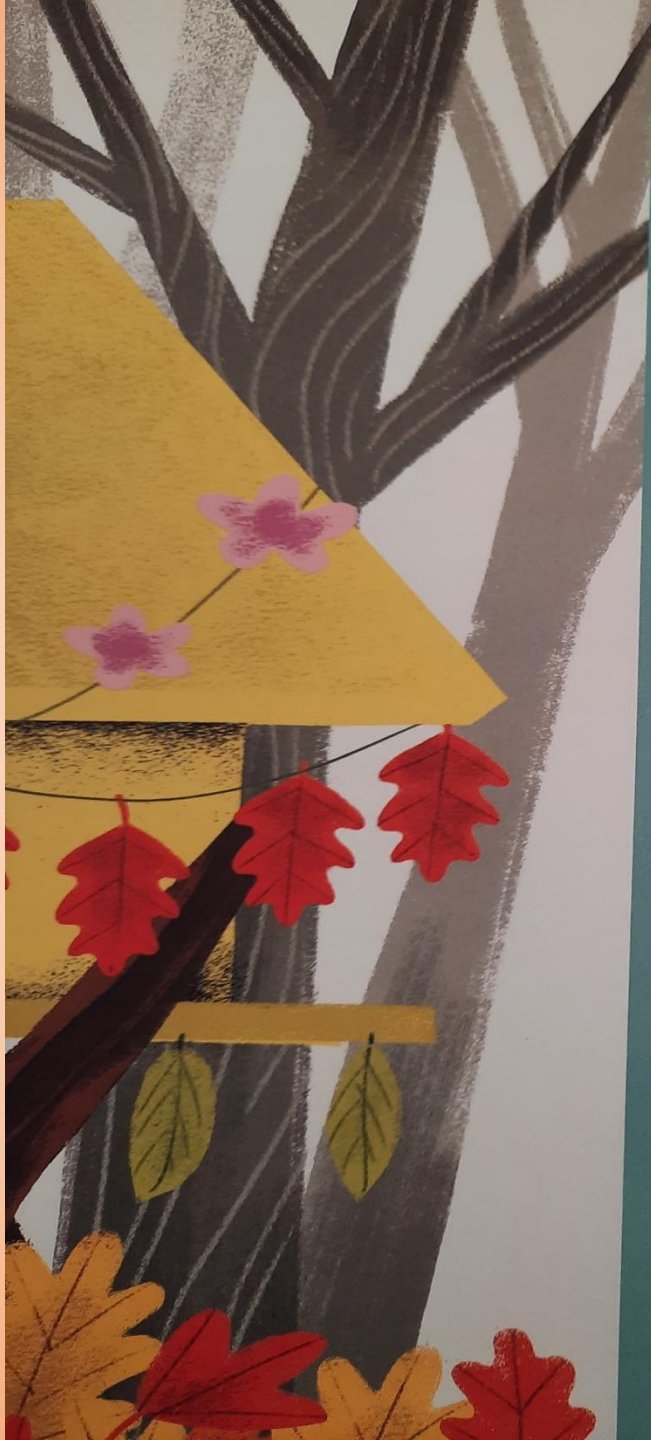
ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ,
ΠΟΥΛΙ;

«Εδώ είμαι,
Σκίουρε».

«ΓΙΑ ΣΤΑΣΟΥ...

Μήπως είσαι ΕΣΥ
ο Κλέφτης
των Φύλλων;»

«Όχι, Σκίουρε,
δεν είμαι εγώ, αλλά θα
σου ΔΕΙΞΩ
ποιος σ' τα κλέβει».

«Πού είναι;
Γιατί έχω δυο κουβεντούλες
να του πω!»

«Κοίτα γύρω σου.
Αυτός που σου κλέβει τα φύλλα
βρίσκεται παντού.

Κουνάει τα κλαδιά

και ρίχνει τα φύλλα...

Παρασέρνει ακόμα και καπέλα!

Κατάλαβες τώρα ποιος κλέβει τα φύλλα, Σκίουρε;

Ο Κλέφτης των Φύλλων είναι ο ΑΝΕΜΟΣ!
Κι αυτό συμβαίνει κάθε χρόνο, το φθινόπωρο. Κάθε χρόνο!
Τα φύλλα κιτρινίζουν και ο άνεμος τα παίρνει μακριά.
Θα ξαναγεννηθούν, όμως, την άνοιξη.
Τώρα πάω σπίτι. Μη με ξαναενοχλήσεις, σε παρακαλώ».

Το επόμενο πρωί...

Άντε πάλι...

«ΠΟΥΛΙ! ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΚΛΕΨΕ
ΤΟ ΧΟΡΤΑΡΙ!»

